

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Sadowski

w sprawie D. O.

przy udziale Prokurator del. do Prokuratury Krajowej - Anety Orzechowskiej
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 maja 2024 r.
wniosku Prokuratury Krajowej o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Zbigniewa
Kapińskiego, sędziego Sądu Najwyższego Antoniego Bojańczyka, sędziego Sądu
Najwyższego Anny Dziergawki od udziału w sprawie I KZP 9/23 (KRI 422),

postanowił:

**nie uwzględnić wniosku o wyłączenie sędziego Sądu
Najwyższego Zbigniewa Kapińskiego, sędziego Sądu
Najwyższego Antoniego Bojańczyka, sędziego Sądu
Najwyższego Anny Dziergawki od udziału w sprawie I KZP 9/23
(KRI 422).**

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 9 kwietnia 2024 r. Prokuratura Krajowa złożyła wniosek o
wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Zbigniewa Kapińskiego, sędziego Sądu
Najwyższego Antoniego Bojańczyka, sędziego Sądu Najwyższego Anny Dziergawki
od udziału w sprawie I KZP 9/23 (KRI 422).

W uzasadnieniu wniosku zawarto zagadnienie prawne: „Czy udział w
składzie sądu powszechnego osoby powołanej do pełnienia urzędu na stanowisko
sędziego przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej na wniosek Krajowej Rady

Sądownictwa, mimo niespełniania przez nią w dacie jej powołania warunków do udziału w procedurze określonej w art. 35 § 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych (t.j. Dz.U. z 2022 r., poz. 2250) oznacza, że w wydaniu orzeczenia brała udział osoba nieuprawniona (art. 439 § 1 pkt 1(k.p.k.) ?” z uwagi na uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziów.

W dalszej części wniosku Prokuratura Krajowa podniosła, że podstawą wniosku nie jest instytucja z art. 29 § 5 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (dalej: „u.SN”), lecz wynik analizy orzecznictwa Sądu Najwyższego w odniesieniu do przesłanek uzasadniających zastosowanie instytucji *iudex suspectus*.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Prokuratury Krajowej nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Najwyższego wniosek złożony przez Prokuratora Krajowego jest nieprecyzyjny i enigmatyczny. Został doprecyzowany na posiedzeniu w dniu 11 kwietnia 2024 r. (*protokół posiedzenia jawnego, k.51-51v.*) poprzez uściślenie, w którym wnioskodawca stwierdził, że zarzut braku bezstronności, będący podstawą wniosku wynika z faktu, że zagadnienie prawne będące przedmiotem rozstrzygnięcia w sprawie I KZP 9/23 dotyczy prerogatywy Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej (art. 179 KRP w zw. z art. 144 ust.3 pkt 17 KRP) jej „skuteczności, możliwości badania, możliwości kwestionowania”. Tym samym wniosek jest bezpodstawny i w szczególności narusza art. 29 § 3 u.SN.

Wnioskodawca nie dostrzegł jednak, że tak skonstruowany zarzut braku bezstronności dotyczyć musiałby każdego sędziego w Rzeczypospolitej Polskiej i niweczyłby możliwość sprawowania Wymiaru Sprawiedliwości.

Dodatkowo wskazać należy, że złożony przez wnioskodawcę wniosek miał abstrakcyjny charakter, tj. nie odnosił się do żadnych konkretnych okoliczności związanych ze sprawą I KZP 9/23.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[J.J.]

(r.g.)

